

Abstrakt

Práce se zabývá pražským exilovým obdobím Oskara Kokoschky a amsterodamským exilovým obdobím Maxe Beckmanna. Právě tito dva malíři byli vybráni proto, že oba byli představiteli expresionistického stylu, oba byli generačními vrstevníky (Beckmann nar. 1884, Kokoschka nar. 1886) a na oba proto působily podobné společensko-politické vlivy (z hlediska práce je v tomto směru nejdůležitější politický útlak 30. let). Stěžejní část práce se tedy zabývá otázkou, jak proměnil život v exilu, stejně jako represe a zastrašování ze strany nacistického režimu, umělecký vývoj obou autorů. Tyto změny se autor snaží postihnout ve třech částech tvorby - v autoportrétech, krajinomalbách a v obrazech se symbolickými prvky. V rámci těchto oblastí porovnává, jak odlišně výtvarně oba malíři reagovali na podobné mimoumělecké vlivy (například zpolitizovaná výstava „Entartete Kunst“) a jakým způsobem vnímali sami sebe v tomto dramatickém období.